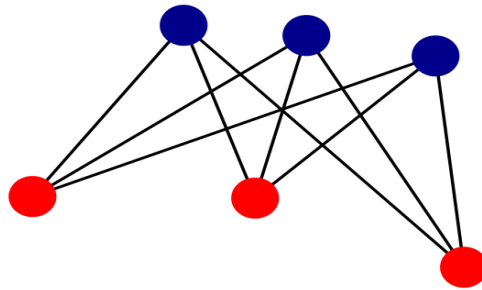

Câteva probleme și variații de probleme

2-COLORING

Uneori prescurtat 2-COL, 2-COLORING este problema în care ni se dă un graf și trebuie să răspundem la întrebarea dacă graful este sau nu 2-colorabil (nodurile pot fi colorate folosind 2 culori, fără ca doi vecini să aibă aceeași culoare).

Problema este **polinomială**! Este, de asemenea, echivalentă cu a verifica dacă un graf este bipartit.

HORN-SAT

clauză Horn = clauză (disjuncție de literali) în care toți literalii sunt negați, mai puțin **maxim** unul

În continuare ne vom referi la literalii negați ca *literalii negativi*, și la literalii simpli ca *literalii pozitivi*.

Exemple:

- un literal pozitiv și restul negativi: $\neg x_1 \vee \neg x_2 \vee \neg x_3 \vee x_4$
- niciun literal pozitiv: $\neg x_1 \vee \neg x_2 \vee \neg x_3 \vee \neg x_4$
- un singur literal, și acela este pozitiv: x_1 (numit **unit clause**)

formulă Horn = conjuncție de clauze Horn

HORN-SAT este o variație a problemei SAT în care ni se dă o formulă Horn (la SAT clasic ni se dă o formulă oarecare) și trebuie să spunem dacă este satisfiabilă.

Cazul când nu avem niciun unit clause:

$$(P \vee \neg Q \vee \neg R) \wedge (Q \vee \neg S) \wedge (\neg W \vee S) \wedge (\neg W \vee \neg X \vee \neg P) \wedge (\neg S \vee \neg P \vee X)$$

Indiferent cum este dată formula (oricât de lungă, etc.), atâta timp cât ea nu conține niciun unit clause, o putem satisface dând tuturor variabilelor valoarea False. Ce înseamnă faptul că nu avem niciun unit clause? Înseamnă că fiecare clauză va avea cel puțin un literal negativ! Dacă acel literal este False, clauza va fi evaluată la True. Așadar, dând tuturor literalilor valoarea False, avem garanția că în fiecare clauză va exista cel puțin un False negat, adică True.

Cazul când avem cel puțin un unit clause:

$$(P \vee \neg Q \vee \neg R \vee W) \wedge (Q \vee \neg S) \wedge (\neg W \vee S) \wedge \textcolor{red}{W} \wedge (\neg W \vee \neg X \vee \neg P) \wedge (\neg S \vee \neg P \vee X)$$

Mai sus, $\textcolor{red}{W}$ este un unit clause. Îl considerăm pe W ca fiind True și eliminăm toate clauzele care îl conțin, deoarece acestea vor fi adevărate. Dacă negația lui W (adică $\neg \textcolor{red}{W}$) este conținută într-o clauză, vom elimina $\neg \textcolor{red}{W}$ din clauză deoarece $\neg \textcolor{red}{W}$ va fi fals deci nu mai are relevanță pentru clauza respectivă.

$$(\textcolor{blue}{P} \vee \neg \textcolor{blue}{Q} \vee \neg \textcolor{blue}{R} \vee \textcolor{blue}{W}) \wedge (Q \vee \neg S) \wedge (\neg \textcolor{blue}{W} \vee \textcolor{green}{S}) \wedge \textcolor{red}{W} \wedge (\neg \textcolor{blue}{W} \vee \neg \textcolor{green}{X} \vee \neg \textcolor{green}{P}) \wedge (\neg S \vee \neg P \vee X)$$

Am marcat cu albastru clauzele care conțin W , și cu verde clauzele care conțin $\neg W$. Pe cele cu albastru le vom elimina complet (sunt adevărate deja):

$$(Q \vee \neg S) \wedge (\neg \textcolor{blue}{W} \vee \textcolor{green}{S}) \wedge \textcolor{red}{W} \wedge (\neg \textcolor{blue}{W} \vee \neg \textcolor{green}{X} \vee \neg \textcolor{green}{P}) \wedge (\neg S \vee \neg P \vee X)$$

Din cele verzi vom elimina $\neg W$:

$$(Q \vee \neg S) \wedge (\textcolor{green}{S}) \wedge \textcolor{red}{W} \wedge (\neg \textcolor{blue}{X} \vee \neg \textcolor{green}{P}) \wedge (\neg S \vee \neg P \vee X)$$

În final îl ștergem și pe însuși W :

$$(Q \vee \neg S) \wedge (\textcolor{green}{S}) \wedge (\neg \textcolor{blue}{X} \vee \neg \textcolor{green}{P}) \wedge (\neg S \vee \neg P \vee X)$$

Acest pas se repetă pentru fiecare unit clause, până le epuizăm pe toate. După ce le-am epuizat pe toate, aplicăm regula de la cazul 1 (setăm toate variabilele

False). În exemplul de mai sus, s-a obținut un nou unit clause, și anume S . Tehnica se numește *unit propagation*.

Luând în considerare algoritmul de mai sus, **HORN-SAT se rezolvă în timp polinomial!** Este considerată printre cele mai "grele" probleme din P, fiind de asemenea **P-Complete** (= problemă care este în P, și care are proprietatea că toate problemele din P se pot reduce la ea).

2-SAT

2-SAT este variația SAT în care fiecare clauză are cel mult 2 literali. Această problemă se rezolvă în timp **polinomial!**

Cunoaștem deja forma normală conjunctivă. Să ne uităm la felurile în care o clauză poate fi scrisă folosind **implicație**:

$$(x_0 \vee \neg x_3) \equiv (\neg x_0 \Rightarrow \neg x_3) \equiv (x_3 \Rightarrow x_0)$$

Dacă toate clauzele din formulă sunt sub formă de implicație, atunci spunem că formula este în *forma normală implicativă*. Vom presupune în continuare că am convertit formula noastră inițială la această formă.

2-SAT cu grafuri:

Ne amintim că, într-un graf orientat, o componentă tare conexă este o submulțime (de obicei ne dorim maximală) de noduri cu proprietatea că din orice nod se poate ajunge în orice alt nod.

Vom construi un graf orientat care corespunde formulei noastre în felul următor: dacă $L_1 \Rightarrow L_2$ (L_1, L_2 literali), fiecărui literal îi va corespunde un nod în graf și vom avea muchie orientată de la L_1 la L_2 .

A fost demonstrat că *formula este satisfiabilă dacă și numai dacă nicio variabilă nu se găsește în aceeași componentă tare conexă ca negația ei*.

2-SAT cu rezoluție (în caz că îi era cuiva dor):

Ne gândim la cazul când avem într-o clauză un literal, iar în altă clauză negația

lui. În această situație putem deduce o a treia clauză astfel:

Având $(X_1 \vee X_2) \wedge (\neg X_2 \vee \neg X_3)$, putem obține și $(X_1 \vee \neg X_3)$

Atenție, cele 2 clauze inițiale **nu dispar**, doar o adăugăm pe cea de-a 3-a!
Repetând acest algoritm de câte ori este posibil, uneori putem ajunge la o configurație în care avem construcții de tipul $(X_1 \vee X_1) \wedge (\neg X_1 \vee \neg X_1)$. Dacă acest lucru se întâmplă, spunem că formula nu este *consistentă*. Este demonstrat că *o formulă este satisfiabilă dacă și numai dacă ea este consistentă*.

Majority-3-SAT

Problema este similară cu 3-SAT, însă întrebarea constă în a determina dacă **formula are cel puțin 2^{n-1} soluții**, unde n este numărul de variabile din formulă. Practic, ne cere să determinăm dacă majoritatea soluțiilor posibile sunt și valide, de aici numele. Este suficient să reținem despre această problemă faptul că este **polinomială**.

Integer (Linear) Programming

O problemă de *integer programming* (programare cu numere întregi :-?) este o problemă de optimizare matematică/fezabilitate în care majoritatea/toate variabilele sunt restricționate la a fi numere întregi. Aceste probleme au forme similare cu cea de mai jos:

$$\begin{array}{ll}\text{maximize} & y \\ & x, y \in \mathbb{Z} \\ \text{subject to} & -x + y \leq 1 \\ & 3x + 2y \leq 12 \\ & 2x + 3y \leq 12 \\ & x, y \geq 0\end{array}$$

Se interpretează "Găsiți x și y numere întregi astfel încât y să fie cât mai mare ("maximize") și să fie respectate condițiile $-x+y \leq 1$... ("subject to").
"maximize y " este funcția obiectiv, iar condițiile de la secțiunea "subject to"

sunt constrângerile. Dacă funcția obiectiv și constrângerile sunt toate liniare, atunci spunem că problema este o problemă de *integer LINEAR programming* (programare liniară cu numere întregi).

Toate problemele de acest tip sunt NP-hard!